

[Poul Møller.]

Vi har erklæret os villige til at stille ændringsforslag, men man har ikke villet, da det kom til stykket. Med hensyn til skattelettelse for afdrag på studielån står der i denne beretning, at der i udvalget er enighed om, at en lettelse med hensyn til tilbagebetaling af lån bør omfatte såvel lån ydet af ungdommens uddannelsesfond og Dansk Studiefond som de lån, der ydes af banker og sparekasser. Man slutter altså også her op bag vore tanker, og det er vi naturligvis taknemlige for, men man skal så ikke komme og sige, at det er asocial tale, og at vi er mere interesseret i at hjælpe de rige end de fattige. Vi er slet ikke interesseret i at hjælpe de rige, bortset fra at vi synes, at hvis 2 rige står ved siden af hinanden på samme indtægtstrin, og den ene bekoster barnets uddannelse og den anden ikke gør det, skal den, der bekoster barnets uddannelse, stilles bedre end den, der ikke gør det. Det er vist en rimelig skattepolitisk betragtning.

Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Helge Larsen, der vist har nok at gøre nu med at prøve at besvare det ærede medlem hr. Ninn-Hansens spørgsmål, hvor det er, vi har ført en uansvarlig overbudspolitik. Hvilke ændringsforslag har vi stillet her i tinget, som ikke enten har fået støtte fra det ærede medlem, eller som det ærede medlem har erkendt var rimelige, men som han bare ikke har villet være med til at gennemføre?

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Helge Larsen og til den højtærede handelsminister, at alle de ønsker, som det ærede medlem hr. Helge Larsen nævnte, og som den højtærede handelsminister nævnte, alle de ønsker med hensyn til lettelse i den direkte skat er identiske med de ønsker, som det radikale venstre har fastslået i januar måned. Vi kom ganske vist 2-3 måneder før med dem — men det er jo ligegyldigt. Vi sendte vort program, så den højtærede handelsminister kunne læse det, inden han holdt sin Nyborgtale. Vi er taknemlige for, at han læste det så godt, men alle disse punkter er identiske, identiske ord til andet.

Det ærede medlem og den højtærede handelsminister ved også, at vi har foreslået dækning ved almindelig forhøjelse af forbrugsaf-

gifterne. Både det ærede medlem og den højtærede handelsminister var jo inde på, at der ikke af os var foreslået nogen dækning. Jeg står her med arbejdsprogrammet i hånden, og jeg kan citere fra det dér, hvor man siger, at det vil være nødvendigt at forhøje de almindelige omsætnings- og forbrugsafgifter med ca. $\frac{1}{10}$. Jeg står også med det i hånden, som det ærede medlem påstår at vort partis formand, det ærede medlem hr. Poul Sørensen, skulle have skrevet anderledes, og jeg kan dokumentere, at det ærede medlem hr. Poul Sørensen ikke har skrevet den artikel, det ærede medlem tænkte på; der står noget helt andet i den end det, han citerede — men ellers havde han ret. Der står akkurat det samme — det er nemlig arbejdsprogrammet, der er optrykt her — at det vil være nødvendigt at forhøje de almindelige omsætnings- og forbrugsafgifter med ca. $\frac{1}{10}$ og ikke kun de 130 mill. kr., som det ærede medlem morede sig så meget over.

Jeg har ikke kritiseret, at det ærede medlems parti har drøftet NATO-spørgsmålet — det må det selvfølgelig selv om, det overrasker ikke mig — men jeg har konstateret det, og jeg er helt, helt uenig med det radikale venstre i den konklusion, det er kommet til; og det må vi have ret til at være.

Jeg har set i dag i aviserne, at sekretær Anker Nielsen og forstander Svend Haugegaard, som begge deltog i debatten på det radikale venstres landsmøde, hævder, at denne resolution skal læses således, at det radikale venstre ønsker Danmark udmeldt af NATO, når tiden er moden dertil. Jeg vil derfor gerne spørge det ærede medlem hr. Helge Larsen, om han mener det samme, om også han er tilhænger af, at Danmark skal udmelde sig af NATO, og jeg vil endda spørge: mener han ligesom sit partis politiske leder, den højtærede landbrugsminister, at det var i dølgsmål, Danmark tiltrådte Atlantpagten?

Den højtærede statsminister var jo inde på den almindelige økonomiske politik, den stramme finanspolitik og den lånepolitik, der er ført. Det er klart, at den lånepolitik, der er ført, har nødvendiggjort en stram finanspolitik. Når man importerer købekraft udefra, må man prøve at bremse den købekraft, befolkningen selv skaber gennem sit eget arbejde; disse ting hænger